

РЕШЕНИЕ

№ 2662

гр. София, 01.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора Александрова, като разглежда дело номер **1153** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

*Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14,
ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.*

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „З” – Н.
И., чрез началника П С, срещу РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г. на
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав,
постановено по гр. дело № 52927/2009г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност на съдебното
решение, като постановено в нарушение на материалноправните
разпоредби. Твърди се, че неправилно първоинстанционният съд е
възстановил в съществуващи стари реални граници правото на собственост
на жалбоподателите върху процесните имоти, след като част от тях
попадат под табаните на МК „Кремиковци”, а един от имотите попада и в
действащата борова плантация – защитена местност държавна
собственост. Възразява се също така, че за част от имотите има в
съществуващия регистър към КВС вписани други собственици, което от

своя страна предполага евентуален спор за материално право. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени изцяло РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г. на СРС, ГК, 32 състав по гр. дело № 52927/2009г.

Ответникът – В. АНТОНОВ В. – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмения отговор по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г., постановено по гр. дело № 52927/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав е ОТМЕНИЛ по жалбата на В. А В. РЕШЕНИЕ № 119 от 22.10.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “З” - ”Н. И.” в частта, с която е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на А В. Ачов на следните имоти - нива с площ от 1.320 дка, находяща се в землището на с. Локорско, м. „Гетови дупки”, имот № 2382; нива с площ от 1.820 дка, находяща се в землището на с. Локорско, м. „Белушака”, имот № 2096; нива с площ от 2.400 дка, находяща се в землището на с. Локорско, м. „Над гарата”, имот № 3632; нива с площ от 1.130 дка, находяща се в землището на с. Л, м. „П”, имот № 1463, и ВМЕСТО НЕГО Е ВЪЗСТАНОВИЛ в съществуващи /възстановими/ стари реални граници собствеността върху тези имоти на наследниците на А В. Ачов.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” – Н. И. е незаконосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че процесните имоти са незастроени, върху тях не са реализирани мероприятия по смисъла на чл. 10б от ЗСПЗЗ и § 1в, ал. 1 от ДР на ППЗСПЗЗ и с оглед на това не съществуват пречки за собствениците, притежавали земеделска земя, респ. техните наследници, да могат да възстановят собствеността си върху имотите в реалните им граници.

Настоящата съдебна инстанция намира за основателни доводите на касатора за незаконосъобразност на решението на първоинстанционния съд в частта му, с която е отменено решението на О. – Н. И. по отношение на имот № 1463, представляващ нива с площ от 1.130 дка, находящ се в

землището на с. Локорско, м. „Под Турченица”. В тази връзка следва да се има предвид, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 31 състав, при разглеждане на делото е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение в тази му част е постановено без да бъдат събрани всички относими към спора писмените доказателства, както и без да бъдат изяснени всички факти и обстоятелства, в резултат, на което крайните правни изводи на съда по отношение на процесния имот № 1463 са формирани при неправилно приложение на материалния закон. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай този имот е земеделска земя, извън регулация, без конкретно отреждане и само граничеща с „Белборова семенна плантация” и то само на базата на приетата по делото съдебно-техническа експертиза. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е следвало да обсъди и възприеме съдебно-техническата експертиза при съобразяване и с останалите приложени към административната преписка писмени доказателства – заповед № 1127/12.06.1967 г. на министъра на горите и горската промишленост и заповед № 1120/02.07.1968 г. на министъра на горите и горската промишленост. От друга страна настоящата съдебна инстанция намира, че приетата по делото съдебно-техническа експертиза по отношение на имот № 1463 не е достатъчно пълна и обоснована, а на места и противоречива, още повече че в самото заключение на вещото лице изрично е посочено, че върху терена на процесния имот „има млада борова гора”. Предвид на това настоящата инстанция намира, че правните изводи на първоинстанционния съд по отношение на процесния имот № 1463 са формирани при непълна и неизяснена фактическа обстановка, като събраните в хода на процеса писмени доказателства не са достатъчни за решаване на административно-правния спор по същество. Решението е постановено, без да се изяснят в пълнота спорните по делото факти и обстоятелства, както и без да се съберат всички относими към спора доказателства, което в случая съставлява съществено процесуално нарушение. За изясняване на фактическата обстановка по делото е необходимо първоинстанционният съд да установи дали процесният имот попада в границите на терен, отреден за „Защитена местност”, както твърди касаторът, както и дали представлява действаща борова плантация. Съдът следва да прояви нужната активност и да установи също така има ли съставен акт за държавна собственост за този имот, както и да изследва, не на последно място, обстоятелството дали към настоящия момент са приложими и действащи приложения по делото заповеди. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г. на СРС, ГК, 32 състав в частта, с която е отменено РЕШЕНИЕ № 119 от

22.10.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - ”Н. И.” в частта, с която е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на А В. Ачов върху нива с площ от 1.130 дка, находяща се в землището на с. Локорско, м. „Под Турченица”, имот № 1463, е НЕПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

По отношение на изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на съдебното решение в останалата му част настоящата съдебна инстанция намира, че същите са неоснователни. Безспорно се установява от приетото по делото допълнение към съдебно-техническата експертиза, че имоти № 2382, № 3632 и № 2096 са извън регулация, по отношение на тях липсва конкретно отреждане и не е налице извършено фактическо строителство, както и че същите попадат върху табаните на МК „Кремиковци” и върху тях има насипана пръст от преработена руда. При така установено по делото правилно първоинстанционният съд е приел, че процесните имоти са незастроени, върху тях не са реализирани мероприятия по смисъла на чл. 10б от ЗСПЗЗ и § 1в, ал. 1 от ДР на ППЗСПЗЗ и с оглед на това не съществуват пречки за собствениците, респ. техните наследници, да могат да възстановят собствеността си върху имотите в реалните им граници. В тази връзка следва да се има предвид, че обстоятелството, че към настоящия момент с трети лица би могъл да възникне евентуален спор за материално право, е ирелевантно в конкретния случай и не би могло да бъде основание за отказ за възстановяване в съществуващи реални граници. По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение в тази му част е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Водим от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав** на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г., постановено по гр. дело № 52927/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав в частта, с която е ОТМЕНЕНО РЕШЕНИЕ № 119 от 22.10.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - ”Н. И.” в частта, с която е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на А В. Ачов на следния имот - нива с площ от 1.130 дка, находяща се в землището на с. Л, м. „Под Турченица”, имот № 1463, и ВМЕСТО НЕГО Е ВЪЗСТАНОВЕНА в съществуващи /възстановими/ стари реални граници собствеността върху тези имоти на наследниците на А В. Ачов.

ВРЪЩА делото в тази му част за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ.

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-32-190 от 26.11.2010г., постановено по гр. дело № 52927/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

